

Cum ajungem de la codași pe scara europeană a digitalizării la inteligență artificială pentru cetățeni?

A.I. Play în business și administrație

Rezumat

1. **Implementarea AI în sectorul public:** În România, utilizarea AI este încă la începuturi, cu exemple limitate precum chatbots în administrația financiară și monitorizarea transportului ilegal de lemne.
2. **Necesitatea adaptării culturii organizaționale:** Se subliniază nevoia de schimbare a mentalității funcționarilor publici și dezvoltarea unei culturi a învățării continue pentru a îmbrățișa noile tehnologii, precum AI.
3. **Rolul educației în adoptarea AI:** Accentul pus pe educație, în special în familiarizarea cadrelor didactice și a funcționarilor publici cu AI, pentru a sprijini utilizarea eficientă a acestor instrumente.
4. **Contribuția mediului privat la inovație:** Se discută despre cum companiile private, inclusiv Google, pot contribui la dezvoltarea și implementarea AI, aducând inovații și exemple de bune practici în sectorul public.
5. **Reglementarea și etica AI:** Există un consens că AI trebuie reglementată pentru a stimula inovația responsabilă, iar companiile precum Google au dezvoltat deja principii etice și tehnologii pentru a identifica conținutul generat prin AI.

Transcript

[00:02:33]

Elena Deacu: Mulțumesc că ați urmărit și ne cerem scuze pentru anumitele defecțiuni tehnice. Aș vrea să invit acum alături de mine pe speakerii acestei conferințe, acestui panel. O să încep cu o scurtă prezentare a fiecăruia dintre ei. Încep cu dl. Mihai Ghigiu, care este șeful Cancelariei Prim-Ministrului din Guvernul României, cu rang din ministru. El este dr. al Școlii Naționale de Studii Politici și Administrativ de Studii Politice și Administrative din București și predă cursuri de afaceri europene din anul 2012. Alături de noi online va fi dl. Dragoș Tudorache, coraportor al Parlamentului European pentru AI Act și Vicepreședinte al grupului Renew Europe. Îl mai avem alături pe dl. Mateusz Majewski, este vicepreședinte regional pentru Europa de Sud-Est al Uipath. El conduce eforturile companiei de a sprijini întreprinderile și organizațiile din sectorul public în România, Ungaria, Turcia, Israel, Republica Cehă, Grecia și Azerbaidjan. Ca să beneficieze de pe urma implementării automatizate bazate pe instrumente AI și îl mai avem alături de noi pe dl. Sabin Sărmaș, șeful comisiei de IT&C din Camera Deputaților din Parlamentul României. De-a lungul carierei sale profesionale s-a implicat activ atât în organizații publice, cât și în companii private din domeniu IT&C și nu în ultimul rând, o avem alături de noi pe Elisabeta Moraru, Country Director Google România din anul 2016. Ea are o experiență de peste 20 de ani în domeniile management, vânzări și marketing, dezvoltare de afaceri și training. Vă mulțumesc foarte mult pentru prezența la conferința noastră și aș vrea să începem foarte scurt cu câteva din lucrurile care mi-au rămas și după o discuție pe care am avut-o personal cu Ott Velseberg, veți putea găsi interviul integral pe site-ul economedia. Pe scurt, ne-au spus că utilizează AI în diferite scopuri de a reintroduce șomerii pe piața muncii, de a colecta taxe sau de a ghida navele care spart gheața. Însă câteva lucruri mi-au rămas mi-au atras atenția. Proiectele pe care le implementează sunt pe termen scurt, sunt cu scop determinat, chiar dacă datele nu erau perfecte. Au lucrat cu ce aveau, doar pentru a face ceva și pentru a aduce o contribuție în viața cetățenilor. Au bazarea au abordarea bazată pe date și folosesc exots, o infrastructură bazată pe date, un un strat de date. Și au dezvoltat intern. Au folosit soluții open source acolo unde au putut, dar au dezvoltat și intern. Și-au făcut o echipă de gov-tech și atunci când a fost posibil, au shar-uit soluția și cu alte organizații private sau publice, astfel încât cetățenii să beneficieze de fondurile publice investite în dezvoltarea AI. Spre comparație, acum, România abia început implementare a instrumentelor de AI. Am văzut două sau trei exemple, precum la la Ministerul Finanțelor vorbea de introducere a unui chatbot. Am văzut un chatbot și la un sector de de o la o primărie de sector din București. Ministerul Mediului vrea să urmărească transporturile ilegale de lemne cu ei AI și exemplele pot fi numărate pe degetele de la o mână, ca să zic așa. Acum, având în vedere toată această imagine, că întreb pe toți cum poate statul român să exploateze instrumentele de de inteligență artificială astfel încât să înceapă de undeva digitalizarea și să aibă o o influență mai bună în viața cetățenilor? Ela Moraru vrei să începi.

[00:07:22]

Ela Moraru: Mulțumesc bună dimineața de unde să începem? Păi să continuăm, să continuăm, pentru că panel-ul dinainte a vorbit de exemple concrete. Anul acesta am lansat A I fa fold. Este un produs care analizează în câteva secunde munca pe care o teză doctorală de 5 ani ar fi

făcut-o. Folosim rezultatele respective în zona de biologie și de medicină, să luptăm împotriva malariei, împotriva unor boli rare care au nevoie de medicație. E un element care poate fi dus către zona guvernamentală, în prevenția și în zona de sănătate. Ceasul pe care eu îl am la mână este un ceas inteligent. Este un produs care poate fi folosit în zona de prevenție. Poate să-mi spună, de exemplu, dacă pulsul meu e prea ridicat și dacă se corelează cu un somn nu foarte bun și cu activitate fizică scăzută, că ar trebui să mă duc la medic și să văd ce fac, poate îmi fac și o analiză la Cholesterol. Am lansat tot în anul acesta un hub dedicat zonei de inundații. Se numește F lot H ub, este accesibil în România și poate preveni cu 7 zile înainte unde anume într-o zonă pot apărea inundații, astfel încât persoanele din zona respectivă să poată fi mutate. Ați menționat zona de detecție pentru mediu. La fel, zona de incendii este deja folosită în Statele Unite în mod extensiv. Există colaborări în zona de detecție și prevenție pentru cancer, analize pe partea de retinopatie diabetică, astfel încât să putem să detectăm această boală. Sunt câteva exemple care sunt extrem de actuale, pentru că implică economii și fel în care serviciile publice pot fi aduse către cetățean și cu siguranță continuăm și partea de parteneriat, în sensul în care cloud-ul guvernamental și tot ceea ce înseamnă această dezvoltare poate aduce inovația în prezent și poate face ca ceea ce am văzut din exemplu din Estonia să fie implementat foarte bine și în România.

[00:09:54]

Elena Deacu: Mihai Ghigiu.

[00:09:57]

Mihai Ghigiu: Bună ziua, sãru mânia Guvernul din pãcate, trebuie sã recunoaștem, sau administrația publicã din România este mult departe de ceea ce am vãzut în Estonia sau în alte state europene. Înșã acele exemple puține pe care ați zis cã sunt numãrate pe de cele trebuie sã le avem în vedere și într-un context un pic mai larg și nu caut scuze în momentul de față sau nu, caut sã dau vina pe alte guverne, dar trebuie sã recunoaștem cã am pierdut într-o anumitã mãsurã acest trend, atãt al digitalizãrii și sper sã nu pierdem acest trend al utilizãrii inteligenței artificiale. Vorbim, pe de o parte, de nevoia de a schimba mentalitatea, pentru cã, da, este foarte bine cã avem tehnologie, important este și cu cine folosim aceastã tehnologie. Și vã spun fãrã sã dau nume, deși mulți din salã cred cã intuiti, avem cel puțin o instituție publicã din România, o instituție importantã pentru România, în care avem legislație, avem inclusiv o decizie a CSAT-ului pentru digitalizarea ei și vã spun cã ne confruntãm. U poate dur cuvântul sabotare, dar cu reticența unșionarilor publici în a participa la acest proces de digitalizare și de folosire a instrumentelor digitale. Deci, avem nevoie, pe de o parte, de o schimbare de mentalitate, de o conștientizare a faptului cã aceste noi tehnologii, da, e posibil și sã reducã numãrul de angajați în domeniul public, dar în același timp va și facilita sau va și ușura modul în care administrația interacționeazã cu cetățeanul. Din pãcate, nu avem aceastã culturã a, mã rog, nici nu știu care e cuvântul cel mai bun, aceastã culturã a a dorinței de a te perfecționa continuã în momentul în care cineva intrã în administrație în România, pleacã cu mentalitatea cã poate sau are la acel moment toate instrumentele de care are nevoie și nu mai are nevoie de formare și din pãcate, nici decidentul politic nu a adus ideea asta de formare continuã în centrul atenției publice. Deci, cred cã avem nevoie și poate sunt subiective, nin din zona de educație, dar cred cã avem în primul rând nevoie de a schimba mentalitatea funcționarilor publici. Avem nevoie de a schimba cultura învãțãrii sau de a dezvoltã o culturã a învãțãrii în administrația

publică și cred că abia apoi putem vorbi cu adevărat de utilizarea pe scară largă a noilor instrumente. Plus că așa face o diferență. Una este să o folosești în administrația centrală, inteligența artificială sau în cadrul unui minister și alta este să o folosești la primăria x. Nu contează de unde e bine să fim ambițioși. Eu cred că trebuie să fim ambițioși dacă vrem cumva să reducem decalajul față de alte state sau de alte orașe care folosesc deja de câțiva ani aceste instrumente. Însă trebuie să fim și realiști. Nu vom putea să nici măcar să digitalizăm, dar să folosim artificiali inteligența artificială pe scară largă în absolut toate zonele României. Cred că e bine să avem un plan și să ne ținem de el. Asta așa așa menționa și o să mai revin apoi asupra subiectului.

[00:13:18]

Elena Deacu: Îi dau cuvântul acum lui Mateuz.

[00:17:10]

Mateusz Majewski: So first of all good morning and thanks for invitation. Some how I see the pannel is, and sorry for my lack of Romanian,

[00:17:17]

Sabin Sărmaș: Bună dimineața și eu mulțumesc pentru invitație, mă bucur să fim, să fim împreună. Așa spune că din când în când, istoria se întoarce cu fața către România și în ceea ce privește tehnologia. Dacă ne ducem înapoi în anii 2000, o să înțelegem cum România a ajuns să aibă o conectivitate atât de bună în România, cum am ajuns să fim țara cu cel mai ieftin internet din Europa și cum am ajuns să avem cea mai mare viteză de bandă fiber-o-the home. Pentru că în anii 2000, când alții încă investeau sau investi foarte mult înainte în cupru, în fire de cupru, de comunicații și nu-și recupera-se investiția, nu puteau să le schimbe cu fibră optică. Noi investeam în fibră optică, ultima tehnologie care rezistă și astăzi disponibilă pe piață. Mai mult. Mai era un aspect atunci era foarte multă concurență, foarte multe companii mici care reușeau să investească în a-și dezvolta infrastructuri de telecomunicații Așa a ajuns România să aibă o conectivitate, să fie pe primele locuri în lume la conexitate, la internet. Astăzi suntem cam în aceeași situație cu serviciile publice digitale sau cu digitalizare a companiilor. Cam pe ultimele locuri, cum eram și la conectivitate. Atunci, șansa noastră de data asta este inteligența artificială. Entru că, așa cum cum bine ai spus, suntem într-un moment în care putem să sărim peste alții și cred că cam toate aplicațiile sau marea majoritate a lor în viitor vor avea un modul sau vor fi bazate pe pe inteligență artificială. Gândiți-vă că modul tradițional în care noi dezvoltam o aplicație pentru servicii publice era, mă rog, un back-end, un o interfață pe care dădeam butoane. Astăzi, totul se poate simplifica mult folosind un chatbot. Ne interesează mai puțin ce se întâmplă în spate, pentru că avem un NU pentru totul. Funcționează asta, dar sunt foarte multă situație în care i-ul poate fi folosit. Poate simplifica interacțiunea și pentru cei cu competențe digitale mai puțin. Și putem efectiv să sărim în fața altor țări, apropiind, apropiindu-ne foarte mult de ceea ce face estoni astăzi, care într-adevăr într-adevăr fabulos. Ce trebuie să facem pentru asta cred că trebuie să creăm și competiție. Sigur că avem unelte sau platforme extrem de soli, de constinale de la Google, de la ui pat, dar trebuie să lăsăm într-un fel sau altul compact, e ok, să înregistrează, e bine. Cred că trebuie să lăsăm cât mai multe companii românești să creăm competiție și să le dăm o suprafață de lucru suficient de mare încât să transforme țara asta. E o mare, o mare șansă și cred foarte puternic în în ceea ce spun

În punct de vedere al Guvernului, nu cred că am văzut politica asta. M-am uitat puțin prin ce se întâmplă în lume. Sunt multe strategii de hai, noi, din păcate, nu avem încă una, sper să avem curând. Avem un cadru strategic, e terminat și sper să și adoptăm ca strategie de-aia României, dar cred că putem să facem un lucru simplu, ca țară și nu știu dacă n-am fi printre primii în lume să venim cu o politică de tip i first. Trebuie să digitalizăm ceva, hai să dem dacă se poate cu i, hai să vedem dacă e fezabil cu ea AI, hai să vedem dacă avem date și atunci avem șansa aia, să revenim pe primul loc. Pentru că, ce să vezi, istoria ne-a mai dat o șansă, pentru că folosim AI-ul când alții stau pe sisteme vechi de pe care nu și-au scos banii ș.a.m.d. și rămân în modul tradițional de acționat. N-o să mă feresc de cuvinte privind instituția menționată mai devreme și poate nu o să fiu atât de diplomat precum colegul meu. Unele instituții sau statul are întreagă responsabilitate și putere asupra transformării unei instituții CNIFU, că despre ei e vorba la ANAF. Eu zic că oamenii ăia trădați afară, dar dacă sunt frână în calea tehnologie, trebuie desființat. Și am mai spus-o de mai multe ori. Adică dacă nu performez și aici aici e bariera și aici nu reușim. Apropo de parteneriat public-privat, daici nu reușim de foarte multe ori să să lucrăm mediul privat cu mediul public, pentru că sunt oameni care au extrem de vechi obiceiul și e complicat. Ca să se transforme instituțiile trebuie să schimbăm mediul de acolo. Este o teorie, aceea a zonelor albastre. Și au început să facă și prin Statele Unite să încerce un proiect care s-a desfășurat în mai multe orașe, să schimbe mediul pentru a avea oameni care căroră crește vârsta, media de vârstă. Foarte mult. Dacă schimbăm mediul din instituții publice, atunci se va schimba încet și comportamentul lor. Dacă o să ne luptăm cu mentalitățile lor, nu știu dacă să reușim și dacă schimbăm mediu desființ, ceea ce nu, nu, nu merge bine și înlocuim cu ceea ce pot să facă privatul, adică asta e calea, sunt măsuri mai dure. Repet, nu spun că trebuie dați oameni afară, că nici nu sunt așa de mulți, dar trebuie schimbat mediu ăla. Aș fi făcut un mediu în care ei să performeze și asta se poate face cu foarte multe companii care sunt astăzi aici.

[00:22:07]

Elena Deacu: Mulțumesc că aș vrea acum să-i dau cuvântul și lui Dragoș Tudorache care este alături de noi. Online.

[00:22:17]

Dragos Tudorache: Bună dimineața, mulțumesc foarte mult pentru invitație. Voi încerca să fiu cât se poate de onest în ceea ce privește proba. Întrebare noastră am am și răspunsul colegilor am am prins două terți par-te digitalizare a statului care să vă putem obține și se va urca. Această discuție pe inteligența oficială transforma uriașă pe care începem cu societățile și pe noile noastre. Și bineînțeles, întrebare cheie dacă reușim? Aden național să solicite acestuia ce fa-va despre situ aș vrea să am tic sau nu fac? E săvârși e de ani deține punctul meu de vedere c este aici cât se fapt un să există polița politică care urma și da, sunt de acord cu ceea ce spunea domnușoara cancelar. nu simplu sa explici unui funcționar cu licit sau și să e ze într-un un fel să prime tira într-un anumit split într-un an să explici că devințe tăi munca ceea se a la a transforma și eventual ea făcea sau respectiv venit că face al mai rămâne situația actuală într-un loc pensii. Deci aici n. Da că există voință. Ne putem uita la ce au făcut alții birezeles xeptul stor ei pe care să le l-a ta de vedem deci altele ave minte. Dar mai sunt alte, poate chiar un pic mai adaptate la momentul actual, că după spuneam și aici mă gândesc și la s-au adunat pentru cine e interesat să vadă cum anume a reușit Ucraina către stat cu un război să-și aducă aproape tot statul de copil ceea ce face ca cetățeni prevencial în în situația care instanța ăloșească să-și schimbe

buletine de așa parte pe să de conducere să-și acceseze proceseze taxe, impozic de pensii, asigurări ei practic tot ce ține de aține de cetățean, trăi și stat și a ce se didiceb să se cească in ce în ce mai mulsură să aprindă și alte servicii chiar și persoana privată se face la acest moment pe baza de platforme dezvoltate stat, statu-tele i accesigilă pefolul bit de ce ți-a deci sunt rele le sunt examene pe care pentru avea că avem voința și și capacitatea de a prelua aceste expertiza re impune ca și soluție măsură în ceea ce privește intergența facială și această plansformare i da o proprietate uriașă pe care o aduce i nuruave că de s-o dan și toriu politică suntem pregătiți să facem ce nevoie pentru a ajunge acolo și pentru a reuși în toate aceste trei forme la nivel european de foarte mult în acest cor pentru a pune în bază misiuni sunt la dispoziția statelor membre pentru aceste transformă în aceste transforma-e-tale în speță și a fost itategistativ în așa fel încât să nu mai trebuiască la nivel național să ne consultăm mai mult de partea de legislație administrativ acest mandat de patru ci de s-a derulat e un pus de finanțare pentru hesiuni vale și și legislația timp sau a unei deja a procesului de inerenta de executare chiar acestor icosiseme ce asta este apt care state-tre să să-și facă la nivel național dincolo de tatăl val care-tea să a vocări și toate cele trei componente și anume infrastructură date și alului a depus exact un se constituțiile indicate care să se uite la voința și și solitare de spăiatate care se atu are până investi în infrastructură pusă la dispoziția celor care pot ipecenta pot să te de ceară există deja tura european Europa are la stie aceste competiții pentru a avea acces la aceste super-coputere capabil să să scurteze foarte mult timpuri de antrenare peditețu lagoreși să și să se lucreze drumul până la ieșirea în piață dar fără ul național se poate investi în asemenea infrastructură dacă re-ce politic ne fixăm ca obiectiv să face performanță în acest transformare digital transforma cum a islația locală toate in care urează apară date și manisele in care vot de tae invoce stil expert pos re-a prezent în situați tocmai pentru a facilita dezvoltare a acestor venit și ajunge la pe piață și o primă instanță vrei să fac că și aici ține din nou român care și se asigură că acei creator de de-a-moi și bineînțeles și ajung cumva inițiere și la domul din ce siune pe care folos esențial și parte din parte stat pentru că acea parte dacă așteptăm în continuare durată în ceea ce privește inginerii care să vină și să ne ajute și să creeze constă și creeze în timpul deceniu în în ceea ce privește capacitatea noastră de a susține ceea ce acum 15-20 de ani per a o vovoluție digitală în România ne înșela surse este se de taxe pentru a ne asigura că avem competențele necesare pentru ceea ce urmează, pentru nevoia de a investi în fata aceasta pe creanțe în prezența oficială și parte parteneriat cubic privat nu să înțeleg și s-a putut să înțeleagă că la acest moment el s-a tu cu a pa mic din competențele se află upi-te dacă în parte se fă-pat și atunci dacă are o anumiți de ajuta un că a să vadă el statul trebuie să înțeleagă că esențial sunt părți și nu nu fasusoganu partenera cu va noi nu prea au funcioat să te mai care care fatome care simtă conform calelor ați atu a-și pune aceste mijloace de cosă statului și a contribuit și eu stat la această transformare către societate și deci cam acesta ar fi au care entru ambele sta te formași loc să mulțumesc foarte. Mult pentru invitație și per ca m-ati auzit.

[00:33:04]

Elena Deacu: Mulțumim foarte mult Dragoș Tudorache te-am auzit foarte bine. Dragoș acum ne va lăsa, de aceea a avut o prezentare mai lungă, trebuie să plece la altă întâlnire. Aș vrea acum să vă adresez câteva întrebări, punctual fiecăruia le-am gândit. Am gândit așa pe ce ați avea expertiză mai mare și aș vrea să începem cu datele. A vorbit și Dragoș Tudorache despre

despre ele. Nu avem inter-operabilitate între datele statului. Avem date diferite între diferite ministere. Putem folosi AI-ul să ne ajute să coroborăm, să uniformizăm aceste date? Mihai Ghigiu.

[00:33:59]

Mihai Ghigiu: Uma-aș referi mai degrabă la date. Răspunsul dacă poate ai să ne ajute, intuiesc că este da, dar îi las pe colegii mei care au mai multă, mai multă expertiză, din păcate. Apropos de ce zicea Dragoș Tudor Tudorache mai devreme, datele reprezintă cea de-a 2-a problemă fundamentală. Fie că nu le avem, pentru că avem și această situație în care astăzi multe instituții publice folosesc ca bază de date EXCEL-ul. În cel mai fericit caz, fie că aceste date nu sunt interconectate, fie că aceste date sunt colectate diferit. Și o să vă dau un exemplu din zona pe care o să porniți cel mai bine, respectiv învățământul superior, unde trei instituții, respectiv Ministerul Educației, Institutul Național de Statistică și unitatea care finanțează învățământul superior au înțelegeri diferite asupra termenului de student străin. Minister. Pentru Ministerul Educației, studenți străin înseamnă tot ce este non-român. Pentru Institut, scuza pentru Institutul de Statistică înseamnă tot ce nu este român, pentru Ministerul Educației înseamnă români plus membri ai Uniunii Europene, iar pentru unitatea care finanțează învățământul superior înseamnă români europeni plus românii de pretutinde. Deci, practic, în momentul de față universitățile colectează sub același termen trei tipuri de date și ne trezim de multe ori în situația în care comparăm mere cu pere plus. Cred că avem o problemă care pare să o depășim în ceea ce privește dorința de a avea stăpânire supra datelor. Este bucațica mea, este feuda mea și nu aveți nevoie de aceste de aceste date. Sincer în procesul deși sunt tânăr, am deja mai bine de 12 ani în administrație. Sincer, una dintre cele mai mari provocări pe care o ai în administrație este să iei decizii bazate e fie pe studii, dar mai ales bazate pe date. De foarte multe ori, deciziile, și o spun cu toată responsabilitatea, sunt bazate pe filling, pe impresia decidentului politic sau administrativ că asta este cea mai bună decizie, dar fără să ai niște date concrete sau fără să ai date în timp real. Avem momente în care trebuie să iei decizie pe niște date care sunt de acum 2 ani, de acum 3 ani, date care pentru anumite domenii sunt perisabile și aproape irelevante. Deci cred că discuția despre date și accesul la date vorbim despre inteligența artificială, dar cred că într-o primă fază, instituții, lor, cel puțin instituțiilor publice sau multora dintre ele le va fi greu să pună în să pună la dispoziție date relevante care să fie analizate. Eu sper aici. De asta am zis că mă întorc către colegii mei, atât din public, cât și din privată, cu răspunsul referitor la dacă inteligența artificială ne poate ajuta cu aceste date. Eu cred că da, dar cred că ei sunt mai capabil să răspundă la această întrebare, cu mențiunea că astăzi încă colectăm puțin prost și de multe ori suntem mult prea egoiști între instituțiile publice în a împărtăși date. Mulțumesc.

[00:37:21]

Sabin Sărmas: POt să continui eu . Pot să pot să adaug câteva lucruri legate de date. Într-adevăr date, instituțiile stau pe pe date și firesc să țină de ele, pentru că de acele date depinde propria lor existență. Dacă mâine iei datele din nu știu ANCPPI, ai închis ușa că nu mai au pe ce opera, ei oferă servicii publice în baza unor date. Însă, cel puțin în plan legislativ, nu știu dacă mai e necesar să repet, am cam rezolvat treaba asta. Avem o lege, a menționat în în introducere ex ROAD-ul de la estonieni și fac o paranteză atât de simplu gândesc oamenii, ăia, de asta au succes. Am avut o invitată anul trecut pe chestii cale Ula ID, fostul președinte a

Estoniei, și gândesc în termeni foarte simpli. Dacă ucrainenii gândeau în termeni complicați, nu ajungeau unde s-a menționat într-un an și jumătate. Adică fac pur și simplu proiecte care scalează sau care nu scalează, întorcându-mă la ce trebuie să facem. Noi avem o lege care asta spune că fiecare instituție din România e obligată prin platforma de interoperabilitate să dea date dacă nu le dau. Amenzile sunt până la 10, 20-30.000 lei pentru liderii instituțiilor. De curând, ministerul a dat normele de aplicare. Urmează să implementeze platforma, că s-o chema x-rod, că s-o che chema platforma națională de interoperabilitate. Asta este, da, ea u poate să ne ajute și să digitizăm datele când se face o cerțare. Dacă unii le țin în arhive, pe hârtie, tot AI-ul ne ajută și ne face să avem viteză mai mare. Tacă stau și să ne structura. Te stau un excel-uri? Da, e adevărat, stau în exceluri. De multe ori tot AI ne poate ajut ce ne poate ajuta să mărim procesul, să fim mai rapid și să restructurăm mai repede? I dacă nu avem, lucrăm cu ce avem. Exact cum spuneți că fac estonieni, atât avem, cu atât lucrăm și implementăm acolo unde se poate. Dacă avem, vă dau un alt exemplu nu știu, call-center-ul de la SAP, SAP, toată lumea auzit de SAP că se fac licitații publice. Acolo stau 40 de oameni. Știu că am fost președintele Autorității pentru Digitalizarea României și răspund pe email la tot felul de petiții, la tot felul de întrebări, care mereu și mereu sunt aceleași. Dacă antrenăm cu un model de AI, luând toate mail-urile alea, o să avem un bot care e capabil să răspundă la 90% din situațiile cu care se confruntă ei și din 40, cât sunt, cinci rămân să răspundă la email-uri și 35 fac altceva mai valoros. Adică așa sunt datele acolo, atât avem, cu aia operăm. Asta ar trebui să fie. Bo abordarea, din păcate, e foarte greu să și aici. Aici e complicat să acționăm, trebuie să acționăm la nivelul cel mai de sus. E foarte complicat să vii la stat cu mentalitatea asta de startup extrem de agilă, cu riscuri, ș.a.m.d. Pentru că din foarte multe încercări, multe nu se vor materializa. Vor însemna pierderi de resurse și de bani pentru stat. Așa funcționează dacă vrem să fim agil și rapizi. Sigur, ucrainenii au avut pierderi. Sigur, estonieni au avut proiecte cu care au dat de pământ. Nu vorbesc despre ele, care a fost un fail total. Asta nu e o frână în în în în ideea de a încerca. Și da, repet, AI-ul e o șansă istorică pentru noi. Iarși avem noroc. Acuma vedem dacă punem latul și intră în poartă sau trece să ducem la auto de poartă.

[00:40:20]

Elena Deacu: Într-adevăr, Ott Velseberg mi-a spus că au încercat foarte multe proiecte, dar au observat că nu merg, așa că au renunțat la ele, dar important este că au încercat. Vă dau cuvântul.

[00:40:38]

Mateusz Majewski: S-pline tu uagetio tio nication for dan artificial inca jensen an robots to hap to focus on the right project an right communication, an right data technology s-ray ating NIS th HAPPN habiity spessity TOTH project of intligen rocesinan, ready extrction O-T al naxttowt, oderan and an mactapicture.

[00:43:04]

Ela Moraru: Eu aș vrea să vă propun o abordare cronologică, paralelă cu evoluția Google-ului și AI. Misiunea companiei de la înființare a fost să facă accesibilă informația oriunde, oricând utilă tuturor. Și când a început să folosească zona de AI acum ceva ani buni, primul lucru pe care l-a făcut a fost să creeze o serie de principii etice de utilizare AI-ului și să stea pe ele mai mult timp înainte să înceapă să facă utilizarea în extenso în companie, pentru că, de altfel, de ceva ani

buni, absolut toate produsele Google au în spate AI google translate, Google maps. Apropo, lansarea rutelor eco-frandly pe maps din momentul lansării și până în prezent sunt peste 1,2 milioane m de emisii de carbon care au fost evitate tocmai pentru că AI-ul optimizează din acest punct de vedere. Deci, zona de principii etice. Aici, o paralelă cu ce spunea dl. Tudorache inteligență artificială, zicem noi că e mult prea importantă să nu fie reglementată și e mult prea important să fie reglementată bine. De aceea, zona de riscuri și nu zona de nivele ni se pare mai importantă pentru că permite un lucru foarte important zona de educație și asta mă duce din nou la ceea ce vreau să vă povestesc de ceva ani buni. Principala noastră preocupare în România, cel puțin ca și echipă locală, a fost zona de educație și ne-am dus în primă fază către profesori pentru că ne-am dat seama că noua generație are predispoziția de a utiliza aceste instrumente și avem nevoie de confortul mental și competențele digitale ca și mediu profesoral pentru a susține curiozitatea și interacțiunea pe care digital o poate permite. După ce am făcut acest lucru, am oferit platformele gratuit pentru educație. Și da, din păcate, pandemia a forțat ceea ce noi nu am reușit să facem ani înaintea, și anume să ajungem ca 78% din școlile din România să folosească instrumente gratuite pe care le punem la dispoziție. În egală măsură. Ne-am dus către studenți, către mediul academic și către IMM-uri și am spus dacă aceste instrumente, multe dintre ele sunt gratuite. Haideți să vedem cum le folosim ca să ne punem pe harta digitală și mai mult decât atât, apropo de indexul competențelor, șă facem ca digitalul să elimine frontierele și să vindem produse, servicii în online, pentru că doar 12% din companiile din România fac export și asta este mult sub media europeană și asta impactează din nou tot ceea ce înseamnă economia noastră și ce putem să facem. De ceva ani buni ne-am dus către școală și am învățat cum să folosim tehnologia în siguranță prin noi internetul. Lui I ne-am dus împreună cu Ministerul Educației și cu Poliția Română. Învățăm să traversăm de pe zebră în siguranță, învățăm și cum să navigăm internetul în siguranță. Aparent, aceste lucruri nu au legătură imediată cu inteligența artificială, dar mai adaug un element un parteneriat pe care l-am lansat anul acesta cu Institutul Național de Administrație. De altfel, cursurile pe care le proiectăm în acest moment împreună sunt pe zona de inteligență artificială către funcționari publici. Primul lucru pe care cred că trebuie să-l abordăm este confortul de a înțelege tehnologia respectivă și toate aceste elemente, de aceea le-am luat așa, cronologic și în paralelă cu ceea ce a făcut Google ca și companie pot fi aduse în ceea ce facem noi, în parteneriatul public-privat, pentru că interes există foarte mare. Eu v-am povestit acum proiectele Google. Sunt enorm de multe proiecte dinspre mediul privat și aceasta este o abordare foarte pozitivă și constructivă pe care o aducem la la masă pentru că credem că avem exemple de bună practică pe care putem să le implementăm.

[00:47:18]

Elena Deacu: Mulțumesc pentru că jurnalistul din mine vrea o știre. P aveți în acest moment la nivelul Guvernului proiecte de inteligență artificială pe care urmează să le anunțați.

[00:47:36]

Mihai Ghigiu: La nivelul Guvernului vom avea pe parcursul anului 2025 cel puțin trei instituții strategice în care vrem să folosim sau, mă rog, să ducem mai departe ideea de digitalizare, cât și inteligența artificială. Vom pleca de la principiul pe care l-a spus mai devreme, vom încerca și vom vedea dacă vom da greși. Eu aici cred că nu e cazul ca Guvernul să inventeze roata și nici nu e cazul ca să venim cu nu știu ce chestii foarte complicate. Și de asta, mai ales că mă

uitându-mă în sală, mulți dintre dintre dvs. sau reprezentanți companii cu care Guvernul a discutat în ultima lună ultimele două luni. Practic, ne dorim nu ca administrația să facă această digitalizare, ci acel parteneriat de care toată lumea a vorbit de la începutul, de la începutul panelului să devină o realitate. Fie că vom fi foarte ambițioși, cum și-ar dori o parte dintre colegii mei, nu știu, modelul din Singapore a fost des menționat pe masa Guvernului, fie că vom fi mai puțini ambițioși. Eu cred că important este că la anul vom vedea cel puțin trei inițiative importante sau pe trei zone importante demarat acest proces digitalizare și artificiali și inteligența artificială. Ne.

[00:48:53]

Elena Deacu: Puteți spune care sunt aceste zone.

[00:48:55]

Mihai Ghigiu: Bineînțeles, prima este ANAF-ul sau tot ceea ce ține de zona de colectare, pentru că nu vorbim doar de ANAF, ANAF e să zic așa, imaginea principală în zona asta, dar ANAF-ul ce? Tot ce ține de zona de colectare, vorbim de zona de transport și zona de deșeuri, mai ales că România se confruntă astăzi cu o problemă majoră în ceea ce privește gestionare a gestionare a deșeurilor. Deci, pe aceste trei zone vom vedea anul viitor declanșate inițiative care sperăm noi să fie și de și de succes. Dar cred cu tărie în ideea că, indiferent dacă vor fi sau nu de succes, important este să începem și important este să începem împreună. Da, cu siguranță vom greși. Cu siguranță. Guvernul și v-ați obișnuit cu asta, a fost tot timpul nici cel mai bun, nici cel mai corect partener al dvs. Dar cred că fără o cooperare reală și fără o încredere reală între cele două părți, is not going to work ca să, ca să zic așa, Guvernul nu are singur capacitatea, chiar dacă mă va certa prim-ministru după ce voi spune asta, nu are astăzi capacitatea singur de a face digitalizarea multor instituții.

[00:50:08]

Elena Deacu: Cel puțin de când sunt eu în presă, de 10 ani se vorbește de digitalizare n. Af și cred că cei din sală au auzit, a stat mult mai înainte. Noi la economymedia. A ținem foarte mult la counthe bility și vrem să tragem la răspundere pe cei care nu fac sau ac greșit. Întrebarea mea este pe cine ține, pe pe cine tragem la socoteală atunci când nu se face, dacă nu se face, dacă nu se face repede? Cine numim.

[00:50:41]

Mihai Ghigiu: Ce e cel mai simplu pe decidentul politic. Urmează în 2024 multe rânduri de alegeri. Cred că testul sau, mă rog, responsabilitatea votului și încurajez pe toată lumea din sală să meargă la vot. Este cel mai bun exemplu sau este cel mai bun? Cel mai bun instrument, nu exemplu? Cel mai bun instrument prin care îi puteți, cu ghilimele de rigoare, pedepsi pe cei pe care îi considerați vinovați că nu că nu au făcut digitalizarea. Eu sunt două cuvinte. Am ajuns în cei mul puțin, mulți ani de administrație. Am ajuns să le urăsc. Digitalizare și reformă. Dacă mai aud aceste două cuvinte, deja încep să am o alergie la ele, dar cred că dacă vom începe procesul, bull-bulgerile se va se va rostogoli suficient de repede. Și sper ca ceea ce zicea Sabin mai devreme, istoria să ne ajute încă o dată și să fim pionierii pe o zonă pe care într-adevăr stăm foarte prost. Da, folosim cea mai înaltă tehnologie să ajungem să fim unde t-up.

[00:51:45]

Elena Deacu: Spuneți mai devreme că funcționarii publici sunt cei care sunt una dintre mi principalele principalele piedici în în adoptarea te tehnologiilor și instrumentelor de inteligență artificială. Credeți că le este frică că își vor pierde jobul sau de unde vine această teamă? Pentru că, cel puțin noi, ca jurnaliști, de când folosim instrumente de inteligență artificială, nu ne-am pierdut niciunul job-ul, ci, din contră, suntem doar mai productivi și ne facem munca mai bine. Deci, de unde vine această teamă? Ucananc.

[00:52:25]

Mateusz Majewski: Canaanans, jumponbs, xa the an.

[00:55:28]

Ela Moraru: Trei elemente care mă gândeam intens când ascultam ce spuneau colegii mei? Unu, dacă ne întoarcem un pic la legiferare, AI-ul este o tehnologie pe care trebuie să o reglementăm pentru viitor. De aceea este foarte important să o lăsăm deschisă, să-i dăm posibilitatea să stârnească inovația și să ajute startup-urile de peste tot la nivel național, continental, global să funcționeze pentru viitor. Pentru că pentru viitor, și ne ducem la punctul doi, setăm și job-urile viitorului. Este important să fim reflexiv despre acest subiect și să ascultăm temerile celorlalți, pentru că dacă nu cunoaștem tehnologia, ne temem de ea. Dacă ne uităm în trecut, vedem că istoric, fiecare tehnologie care a venit a modificat, da, a modificat fiecare job în parte. Și probabil că și zona de inteligență artificială va schimba tehnologia. I. Mă gândesc doar ce șansă incredibilă au copiii în acest moment să folosească tehnologia și inteligența artificială, să învețe să descopere știința, să descopere lumea și să-și potențeze creativitatea. Un element foarte important. Și punctul trei, dacă îmi permiteți, cred că job-urile viitorului sunt foarte mult despre ceea ce facem noi astăzi acum. Și de aceea astfel de întâlniri, care, dacă îmi permiteți, aș zice vulgarizează conceptele, le aduc la nivelul celor care nu cunosc. Permit o înțelegere și o poziționare constructivă. N-aș vrea să ne gândim la temerea funcționarilor publici sau a profesorilor am vorbit și despre ei mai devreme, ci mai degrabă la oportunitatea imensă pe care să le-o prezentăm. Nu cred că este oportun, într-un moment așa de inflexiune, să ne gândim la partea negativă pe care să o poziționăm prima.

[00:57:28]

Sabin Sărmăș: Încercăm răspuns, tot în legătură cu schilurile și cum ar trebui să procedăm în legătură cu funcționarii publici. Recunosc că am o poziție cel mai des. E un pic mai ferită și poate puțin radicală. Eu știu că dacă ai o companie și vrei să inovezi în companie, să schimbi procesul, iei angajații-partener, te uiți la soluții, vii cu o soluție, te tehnică nouă, o implementezi și ei învață. Evoluează ca să îți implementeze procesul. Adică nu prea e opțiune. Când compania trebuie să reziste pe piață, să evolueze, să fie competitivă, să ne gândim dacă au sau hotărâsc ei să-și schimbe schiurile, să evolueze. De cele mai multe ori, pentru a dobândi schiluri de utilizator, trebuie să știi să scrii și să citești. I voință, adică nu e nimic, trebuie să fii dr. and în în tehnologie nu trebuie să ai master în ceva, nu trebuie să vrei să, să știi să citești, să scrii și să vrei. Încă o dată, dacă nu vrei să rămâi într-o zonă de analfabetism digital, că despre asta este vorba. Dacă statul cu instituțiile lui, care sunt un fel de companii ale cetățenilor, se poziționează altfel, e o greșeală. Adică de ce? De ce? Când statul trebuie să fie și el competitiv în raport cu alte țară, țări? Ar trebui să aibă o abordare mai blândă, entru că încă o dată se dovedește că

oamenii nu pleacă acasă. În cele mai multe instituții din România, pe modelul actual de funcționare, e deficit de oameni, credeți-mă, oricât de atât de proaste sunt procesele de multe ori, încât oricât de mulți oameni aduci, tot mai trebuie oameni. Dacă de mâine încep să transform și să schimbi modul în care funcționează instituțiile, vei observa doar că merg bine. U va fi nimeni de dat afară, credeți-mă. Dacă mergi mâine la orice șef de instituție din România și întreb ai nevoie de oameni în plus? Se angajați? Va spune da, fără să gândească. Cam asta suntem. Asta e logica în care noi funcționăm și atunci întrebarea nu prea e. Eu chiar vorbeam cu colegii în Parlament și mă duc un pic către zona asta legislativă și spuneam mi se pare firesc să să legislativ, să-i obligăm pe cei care vor să promoveze, cel puțin să aibă competențe digitale ca să poată promova. Dacă nu, nu-și merită promovarea. Și e dreptul nostru, ca le legiuitor, ca popor, să decidem cum arată funcționarii din instituțiile, instituțiile din România. Mai este un aspect, cel al specialiștilor și acum pot să spun că am părăsit. Nici eu nu spună. Când eram un executiv era mai bun, exact ca Mihai. Eram și eu cu frâna de mână un pic mai trasă. Eram președinte la Autoritatea pentru Digitalizare România. Am mai spus asta public. Știți, că specialiști aveam acolo. Din 216 oameni, patru u mine cu tot mă considera specialist atunci când eram aproape de proastă venit din industrie. Deci, cu patru oameni care înțelegeau tehnologia, trebuia să digitalizez România. Spuneam asta că-mi-era frică că pierdem din încredere, că nu ne mai crede nimeni că suntem relevanți, că putem aici. Din păcate, șefii ne asum parte din vină. E vina noastră, a politicianilor, care nu reușim să depășim un moment de populist, de populism și, să spunem, la stat. Pentru IT-iștii buni, salariul e 6.000 euro pe lună. Punct, pentru că e în favoarea României și ne asumăm că ne înjură 1.000.000 că dăm salarii de 6.000 euro pe lună pentru că știm că facem un lucru bun pentru România. N-am reușit să depășim etapa asta. Franța o face, Germania face, toată lumea face. Noi încă stăm și cu frica în sân, că, repet exclusiv vina noastră că nu avem curajul să facem gestul ăsta. L-am făcut cu un TASK Force care e la nivelul Ministerului Cercetări, Inovării și Digitalizării, unde cred că sunt șapte oameni tehnici care se ocupă de PNRR și care sunt mult mai bine plătiți, dar nu la șase. Și 7.000 euro sau 10.000 cât ar trebui plătiți pe l pe lună, pentru că e o investiție care să recuperează imediat.

[01:00:59]

Elena Deacu: Eu aș vrea FA. Eu aș mai avea foarte multe întrebări, dar din păcate, timpul dvs. este limitat și mai aveți și alte întâlniri la care să participați. Cred că aș vrea să închei cu una și apoi poate mai primim niște întrebări din sală. Dar dl. Ghigiu înțeleg că trebuie să plece. Aș aș mai întreba care credeți că sunt limitele folosirii inteligenței artificiale în sectorul public și în beneficiul cetățenilor? Există și a și de ce țin acestea.

[01:01:30]

Mihai Ghigiu: Limite? Cred că trebuie să avem, indiferent ce facem. Din punctul meu de vedere, trebuie să avem limite. Astăzi încă avem o legislație în România foarte permisiv, adică aproape inexistentă în ceea ce privește inteligența artificială, dar în ciuda și nu vreau să fiu eu. În ciuda multor au majorității părților PO-pozitive ale inteligenței artificiale, trebuie să recunoaștem că ea poate fit folosită și în scopuri nu atât de ortodoxe sau în scopuri nu atât de utile nici cetățenilor, nici statului, nici diferitelor instituții. Deci, din punctul meu de vedere, trebuie să existe limite. Avem nevoie de o legislație și la momentul de față știu că se lucrează la o viitoare strategie pentru AI în România. Ar, cred exact ce spunea și el a puțin mai devreme, că avem nevoie să

nu facem greșeala pe care am făcut-o sau pe care o facem de obicei, să supra-reglementăm domeniu și practic să îl cumva să-l înăbușim. Avem nevoie ca, cel puțin la acest moment, din punctul meu de vedere, să avem o relativă flexibilitate, urmând ca legiuitorul să se adapteze și el sau să adapteze legislația în funcție de evoluția tehnologiei, pentru că în România mi se pare că un alt păcat între multele pe care le-am menționat e și această supra-reglementare, supra-reglementare care vine din lipsa de încredere, supra-reglementare care vine din diferite interese ș.a.m.d. Dar sper ca în domeniul ăsta, al inteligenței artificiale să nu ajungem la o supra-reglementare care, din punctul meu de vedere, va nu va face decât să frâneze procesul și, mă rog, apetitul atât mediului privat, cât și mediului de mediului public pentru acest pentru acest domeniu. Și aș întări și cu asta închei și îmi cer scuze că plec la partea de întrebări. Aș întări ideea de competențe entru că ne uităm la administrație și într-adevăr, vorbim de competențe slabe. Toate studiile ne arată că administrații din România stă slab la competențe, dar trebuie să ne uităm că nici cei tineri nu sunt neapărat cei mai avansați în competențe digitale, indiferent că sunt în administrație sau în afara administrației. Și aici cred că este o datorie nu doar să aruncăm vina pe școală, care cu siguranță are partea ei de vină, ci cred că avem nevoie de un efort comun al tuturor celor din sală, cât și al altor entități, de a ajuta cel puțin pe anumite competențe, de a-i ajuta pe tineri să se adapteze meseriilor de mâine. Că tot vorbeam de meseriile de mâine, din păcate, astăzi școala, în anumite cazuri, nu-i pregătește nici pentru meseriile de astăzi, dar cu atât mai puțin pentru pentru meseriile de mâine. Dar insist, vin din zona școlii și nu poate. Sunt subiectiv. Școala nu poate astăzi singură să treacă peste această provocare într-o formă sau alta. Are nevoie de fiecare dintre dvs. în acest proces de educare, cel puțin pentru anumite tipuri de competențe. Mulțumesc mult și încă o dată îmi pare rău că plec la partea cea mai distractivă. Întrebările din public. Mulțumesc.

[01:04:47]

Elena Deacu: Mulțumim și noi foarte mult pentru p. Prezență.

[01:04:51]

Sabin Sărmas: Mulțumesc, îl las pe pe Mihai să se retragă și din nefericire, în fugim tot publicul de aici, da, toți din zona de public, de aici am chiar acum ar fi trebuit să înceapă ședința pentru semnătura electronică. Intră la comisie, deci o să avem o lege nouă, poate unii, adică știu sigur că unii din sală sunteți foarte interesați de subiect și va trebui și eu să plec la Parlament. Am putut să stau pentru că prin va dura puțin mai mult, dar dacă nu, și fără mine nu poate începe ședința, din punctul meu de vedere, doar scurt să să răspund la întrebarea legată de reglementare. Nu cred că România e nevoie să facă aproape nimic în plus. Avem un-i-act, așa cum spunea și dl. europarlamentar, care e o o lege destul de complexă și vine cu multe aspecte privind reglementarea la nivel european și Europa. Și aici, la am menționat bine, companiile fac foarte mult în privința utilizării în mod responsabil a tehnologiei, fie pentru că au principiile lor, fie pentru că sunt forțați de de legislație. Dacă n-ar fi lăcut foarte mult, eram într-un punct foarte rău a istorie, probabil astăzi într-unul bun. Dar Europa exportă democrație prin tehnologie. Chiar dacă ne e enervează GDPR-ul și e-E, e un calvar cât te să lucrezi cu el și în plan legislativ, nu mai în plan în plan tehnic sunt lucruri care ne protejează pe noi ca cetățeni. Nu cred că trebuie să facem mare lucru în momentul de față. Trebuie să lăsăm inovația să meargă înainte, pentru că, repet, avem legislație să implementată la nivel european și mai vine și actul care completează foarte bine acest puzzle. Avem o lege totuși în Parlament cu privire la

deep fake-i. Asta este, au, mă rog, ceea ce avem în Parlament astăzi spune că va vor trebui toate video-urile marcat generate cu i, care sunt de tipul de fake, marcate pe 10% din suprafață. Altfel fiind, nu știu, să vedem dacă o să fie infracțiune sau contravenție. Doar da, s-ar putea să fie NRA acțiune, să fie faptă penală și am și amendată acolo. Persoana a avut o reținere, n-a amendat și pe cei care distribuie conținut, că am văzut evoluția video-uri cu dl. președinte. Astăzi era unu impecabil. Era dacă nu cunoșteam personal u credeam că e pe EEEE adevărat, Bunica o să fie victima unui astfel de tip fake în 5s. Să o amendezi pe Bunica pentru asta? O să vedem cum, nu, lăsăm, nu, nu lăsăm cumva porțițe ca să se creeze și abuzuri din partea autorităților. Dar asta e un tip de reglementare corectă până la urmă, deși este menționată NAC până apare actul, cred că o să avem reglementarea noastră mpropusă de colegii din din Parlament, mai ales în contextul în care avem patru-cinci, probabil runde de alegeri la anul și în care probabil tot online va fi inundat de astfel de conținut generat cu ea. Oricum, se pare că până în 2030, cam 95% din conținut ar fi generat de AI. Deci cred că trebuie să fim rezervați cu cu reglementarea, pentru că o avem și în privința datelor și și la nivel de de de platforme. Sunt multe reglementări europene care creează un un peisaj unitare din punct de vedere al legislației la nivel european. Încă o dată îmi pare tare rău că trebuie să plec. Am văzut câțiva colegi care participă la întâlnire, că au și plecat când am azi că plec și eu. Mă așteaptă o ședință foarte importantă, una dintre cele mai importante pentru noi. Mult succes mulțumesc tare mult,

[01:07:59]

Elena Deacu: mulțumim. Și noi pentru prezență și sperăm să participați și la următoarele dezbateri. Dacă vreți să luăm niște întrebări din sală, dar sau dacă mai aveți ceva de adăugat pe acest subiect pe limitele folosirii AI-ului în administrația publică.

[01:08:18]

Ela Moraru: Nu, eu aș vrea să vă dau câteva exemple, dacă îmi permiteți. În zona de produs, apropo de ce spunea Sabin mai devreme, companiile sau cel puțin eu vorbesc în numele cu cel acum eu reprezintă o companie care gândește propria reglementare, cu aceste prin cipietice în spate. Vă dau câteva exemple în în zona de căutare am introdus un future, un element care se numește BOU dis image. Despre această imagine permite să vedem care este sursa imaginii respective. Suntem în beta acum cu un produs care se numește simte i ID care permite cu o acuratețe de aproape 100% de identificare de tip fake. Ca imagine audio, EMEL este un alt produs care face exact același lucru pe zona de audio. Tehnologic vorbind, toate demersurile pe care putem să le facem le avem deja implementate, aș îndrăzni să spun și cred că acesta este un standard al industriei, nu doar al Google.

[01:09:22]

Elena Deacu: Mulțumesc, din păcate va trebui să plece și Mateus, așa că dacă avem timp foarte scurt pentru o întrebare din public, foarte scurt propun.

[01:09:32]

Bogdan Munteanu: BOgdan. Bogdan Munteanu mă numesc, numesc, lucrez în relații publice. Aș fi vrut o întrebare care s-ar fi potrivit colegilor din administrație. Cum este cum stau lucrurile și cum funcționează interiorul unei companii? Mai putem la instituții publice să observăm cum

calculați aceste proiecte care poate eșuează? Cum estimați costurile dacă un proiect eșuează, cum vă asumați costurile? Înainte? Ar fi fost foarte durabilă întrebarea pentru autoritățile publice că acolo poate să intervină și ustiția să zică pe ce ai cheltui banii? Dar cum funcționează la dvs. Până găsiți un proiect și ziceți asta merge, cine își asumă costurile, cine răspunde.

[01:10:17]

Mateusz Majewski: Fin tan wiekan vot many cost, an many invastenc? Timaswl the sign the model ready to fetanthe production live sau on of cost respons? Echnologie Maxsarbic, The Franția.

[01:11:42]

Ela Moraru: Eu aș face o diferenție diferențiere între eșec și bună intenție, pentru că nimic nu poate fi creat fără să avem bune intenții și fără să și greșim. Eu reprezint o companie care gândește în prototip și zilnic sunt sute de experimente pe care le facem. Unele nu sunt cu succes, altele da. Dacă nu le-am avea fără pe cele fără succes, nu am ști din ce să învățăm. Deci dacă există bună intenție e doar o investiție, nu un cost.

[01:12:13]

Elena Deacu: Mulțumesc foarte mult, Ela dacă vrei, vrei să mai suntem ea mulțumesc foarte mult ne pare rău că a fost așa de scurtă sesiunea de întrebări și răspunsuri. Promitem să repetăm acest eveniment că văd că sunt foarte multe întrebări. Dacă aveți întrebări suplimentare, puteți să ni le trimiteți nouă ca jurnaliști și vom face tot posibilul să răspundem la ele. Năă și le veți găsi răspunsurile pe site-ul economymedia. Vă mulțumim tuturor pentru participare o să primiți toți cei care v-ați înscris după în câteva ore după această conferință, toate materialele, prezentările, sondajul summary. Avem aici partenerii de la Vatis Tech care au transcris conferința și care vor face un summary cu AI. Le veți primi pe toate pe pe email, veți avea acces exclusiv la ele astăzi, iar mâine le vom face publice către cititori. Din nou. Vă mulțumesc mult mult pentru participare și vă invităm la un prânz.